

Trojlistok

1

Časopis farnosti Tvarožná

Mikuláš nie len pre deti str. 8

Víkendovka spoločenstva Emanuel str. 10

24.12.2012 Polnočná sv. omša:

Tvarožná - 00:00 Vlkovce - 00:00 Hradisko - 22:30

25.12.2012 Božie narodenie:

Tvarožná - 10:00 Vlkovce - 11:00 Hradisko - 9:30

26.12.2012 Na sv. Štefana:

Tvarožná - 9:30 Vlkovce - 9:30 Hradisko - 11:00

31.12.2012 Silvester:

Tvarožná - 15:00 Vlkovce - 16:30 Hradisko - 16:30

1.1.2013 Nový rok

Tvarožná - 10:00 Vlkovce - 9:30 Hradisko - 11:00

Koleda:

Tvarožná - po novom roku

Vlkovce - 27.12.2012

Hradisko - 26.12.2012

Nový rok:

Kostoly budu otvorene od 23:30 do 00:30

Aktuálne oznamy a celú farskú fotogalériu najdete na: mojakomunita.sk/web/-farnost-tvarozna

Pod'akovanie

Ďakujeme všetkým, ktorí s láskou vydávali a prispievali do predchádzajúceho časopisu farnosti Tvarožná. Veríme, že s božou pomocou nadviažeme na ich usilovnosť a kreativitu.

Redakcia časopisu Trojlístok

Aj vy môžete prispieť svojimi článkami do časopisu. Môžete ich zaslať na adresu: farskytrojlistok@gmail.com alebo ich vložte do krabice s nápisom „Farský časopis Trojlístok“ v miestnom kostole.

Členovia redakcie:

Nikolka Cehuľová, Patrícia Cehuľová, Martinka Harďoňová, Branislav Kellner, Gregor Kellner, Silvester Lorko, Tomáš Lorko, Jozef Maľák, Zuzana Maľáková, Martin Mitura, Patrik Mitura, Mária Miturová, Mário Rušin, Tomáš Rušin, Patrik Semaňák, Dominika Semaňáková, Vierka Semaňáková, Daniel Šromovský, Dávid Šromovský, Filip Šromovský, Zuzana Šromovská

Grafické spracovanie:

Patrik Karnafel, Tomáš Šromovský

Dnes sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán. Vianočná výzdoba, vianočné vône a spevy kolied, teplo domova, radosť obdarovaných detí. Romantika v teple domova. Konečne sedíme po zhone pri štedrovečernej večeri a vychutnávame si prítomnosť svojich najbližších. Vidíme malého Ježiška v jasličkách a všetko väčšine z nás pripomína spokojné chvíle z detstva a chceme ich odovzdávať ďalej. Po večeri sa započúvame do hudby, prípadne oživíme dom spevom vianočných kolied. Vytvárame si príjemnú atmosféru, aby sme sa cítili dobre. Mária v Betleheme porodila svojho prvorodeného syna a zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. Uložila dieťa do chladnej maštale. Bez hudby, bez spevu, bez koláčov. V chudobe. Zaujímavá skutočnosť. Celý Izrael čakal na príchod Mesiáša. Celý Izrael, každá rodina, túžila po synovi, lebo on mohol byť ten, ktorého Boh prisľúbil a ktorého ohlasovali proroci. Zákonníci a farizeji vedeli, že Kristus sa narodí v Betleheme, lebo to opisoval prorok Micheáš. Vedeli vo svojich srdciach, že Bohu musia preukázať slávu. Určite uvažovali o tom, ako by asi prebiehali oslavy, keby sa Mesiáš narodil. Určite zvažovali, ako vyzdobia miesto, kde bude, ako mu vzdajú úctu a slávu. Vedeli ako to urobia. Ale nevedeli kedy. Mesiáš prichádza na svet v chudobe. Žiadna oslava, žiadna hostina, ba dokonca okrem Márie a Jozefa Ho nik nečaká. Žiaden Izraelita nespieva a nečaká pripravený. Vtedy zasahuje Boh. „Človeče, chceš mi pripraviť miesto, ale nespoznal si čas môjho navštívenia. Neoslavuješ príchod Spasiteľa, preto ja sám, tvoj Boh si pripravím slávu, akú si žiadne srdce nevie ani predstaviť.“ A Boh posielala anjela k tým, ktorí majú otvorené srdce, ktorí sú blízko pri Bohu, ktorí sa starajú o bezbranné stáda, o ovce – obživa a obetný dar. Anjel oslovuje pastierov, ktorí sa zľakli a hovori: „Nebojte sa.

Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: „Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ K anjelovi sa pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiah a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Sám Boh prišiel, sám Boh skrze anjela zvestoval veľkú radosť, ktorá patrí všetkým ľuďom. Započúvajte sa do hlasu anjelov. Počujeme ich hlas? Počujeme tú radostnú zvesť, ktorú ohlasujú? Sme ako pastieri, ktorí bdeli a preto boli pripravení privítať Pána? Alebo sme ako zbožní izraeliti, ktorí celý život očakávali príchod Mesiáša, ale „nevšimli si ho“, kvôli svojim záujmom a robili všetko preto, aby sa oni cítili dobre a zabudli na to, že majú čakať Deň Pána, kedy sa On má „cítiť dobre“? Kde je môj poklad? Kristus prišiel a hovorí: Tam, kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. Kde je môj poklad? Kde je moje srdce? Čo je mojím pokladom? Kto je mojím pokladom? Je mojím jediným a pravým pokladom Kristus? Je moje srdce pri Kristovi? Sú tieto Vianoce oslavou toho, že prišiel Kristus, aby „zlomil ťažké jarmo môjho hriechu, egoizmu, neodpuštenia, nelásky, pýchy, pretvácky, strachu, bolesti, choroby, ... večnej smrti“ a preto mu to chcem všetko odovzdať a verím, že v Jeho živote, Jeho blízkosťou budem uzdravený, slobodný, živý? Chcem prežiť Vianoce s Bohom a dovoliť, aby sa dotkol mojej duše, aby mi dal nové srdce, aby so spoznal, komu som uveril a čo všetko pre mňa urobil? Chcem prežiť dotyk Boha, ktorý je v mojom živote trvalý? Alebo sú to Vianoce, kedy chcem prežiť chvíle so svojimi najbližšími a prijímať iba to čo lahodí zmyslom? Otvorme svoje srdcia a spievajme Bohu, lebo my sme spoznali, čo všetko nám dal, keď poslal svojho syna – že nám v ňom dal úplne všetko, vráťme sa vo svojom živote k Bohu a ako pastieri oslavujme a chváľme Boha za všetko, čo sme počuli, čo sme videli a čo urobil Boh v našom živote.

Duchovný otec Jozef Hagovský

Keď darčeky nestačia

Tak a sú tu. Napokon k nám aj tento rok prišli Vianoce a s nimi aj rôzne povinnosti, ktoré ich už tradične sprevádzajú. Predpokladám, že v našej domácnosti už nenájdeme ani zrníčko prachu, domovy nám zaiste rozvoniavajú perníkovou vôňou, v skrinách čakajú na svoje otvorenie zabalené darčeky a uprostred izby nám slávnostne svieti ozdobený vianočný stromček. Konečne je všetko hotové. Konečne je všetko ako má byť. Dnes si po dlhšej dobe znovu na chvíľu sadneme a vychutnáme si predvianočnú atmosféru v našich domovoch. Hádám sme na nič nezabudli. Veď už niekoľko dní sme všetko tak poctivo pripravovali. „Darčeky, večera, stromček, koláče. Nie, naozaj sme na nič nezabudli“ - pomyslíme si. Skutočne? Nezabudli sme na jednu maličkosť? Na jednu drobnosť? Nezabudli sme na naše srdce?

Pre nás kresťanov majú Vianoce oveľa väčší význam ako pre iných ľudí. Pretože práve počas týchto sviatkov k nám viac ako inokedy prichádza Kristus a chce vojsť do našich srdiec. Paradoxom je, že my v tomto čase pripravíme na Vianoce všetko, len nie naše srdcia. A pritom je to tak potrebné.

Áno rozumiem, niekedy je ťažké uvoľniť sa z denného kolobehu života. Zamestnanie, rodina, priatelia, práca okolo domu a mnoho iného. Toto všetko nás plne zamestnáva a nám jednoducho neostane čas na Krista. Avšak ak zabudneme na to malé dieťa schúlené v jasičkách, neunikne nám skutočná podstata Vianoc?

Vianoce sú čas, kedy nám Boh dáva šancu znovu prijať Krista do svojho srdca. Je to čas, kedy nám Boh pripomína, že nám daroval vzácny dar. Svojho jediného syna. Skúste sa opýtať akéhokoľvek rodiča, či by Vám daroval svoje dieťa. Myslím, že všetci poznáme odpoveď. Ale Boh to pre nás urobil. Daroval nám to najdrahšie čo mal a nežiada od nás nič iné len prijať tento dar do svojho srdca. Preto sa skúsme na chvíľu zastaviť a pokúsme sa skutočne privítať Krista vo svojom vnútri.

Nie, nemusia to byť siahodlhé modlitby, ktoré budeme brať ako povinnosť. Stačí ak sa zastavíte, utíšite sa a v mysli povieť:

„Drahý Kriste ja ťa dnes, v deň, keď si prišiel na tento svet prijímam do svojho srdca a úprimne Ti ďakujem za všetko čo si pre mňa pripravil a čo si mi daroval. Amen“

Ježiš nečaká drahé dary, myrhu či kadidlo. Čaká, že mu práve na Vianoce odovzdáme všetko čo skrývame vo svojom srdci. Preto, keď najbližšie pristúpíte k malým jasičkám, darujte malému Ježiškovi všetko čo práve nosíte vo svojom srdci - svoje radosti, trápenia, hnev či bolesti. Práve toto od nás čaká. Práve toto chce. Nebojme sa prijať s pokorou ten dar od Boha, ktorý nám na Vianoce osobitne ponúka. Lebo skutočná podstata Vianoc sa neskrýva v hmotných daroch či v stromčeku. Tá pravá podstata sa nachádza priamo v Kristovi.

Vieme čo zapalujeme ?

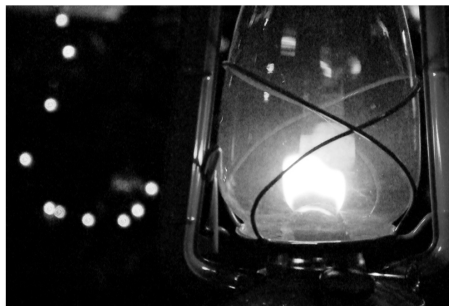
„Je tu sviečok čas, tak pod' si niečo priat'!“

Text známej pesničky charakterizujúci pre katolíka toto adventné obdobie, ktoré sme začali prežívať nie je len nejakým prázdny výrazom. Pre nás by to malo byť radostné očakávanie Krista. Pre ľudí žijúcich so živým Bohom niečo neopísateľné! Symbolom tohto obdobia je adventný veniec, ktorý je súčasťou našich katolíckych tradícií. V stredoveku si kresťania prispôbili túto tradíciu a používali adventné vence ako súčasť svojej duchovnej prípravy na Vianoce. Kristus je „Svetlo, ktoré prišlo na svet,“ rozptýliť temnoty hriechu a vyžarovať pravdu a lásku Boha. Symbolika adventného venca je krásna a zároveň tak jednoduchá. Veniec je vyrobený z rôznych ihličnanov, ktoré znamenajú trvalý život. Aj tieto ihličnany majú tradičný význam, ktorý je možné interpretovať v našej viere: Vavrín znamená víťazstvo nad prenasledovaním a utrpením, borovica, cezmína a tis, znamenajú nesmrteľnosť a cédrú sa pripisuje sila a uzdra

venie. Cezmína má aj špeciálny kresťanský symbol: pichľavé listy pripomínajú trňovú korunu. Okrúhly tvar venca symbolizuje večnosť Boha, nesmrteľnosť duše a večný život nájdený v Kristovi. Šišky, oriešky alebo semenka, ktoré zdobia veniec sú symbolom života a vzkriesenia. Štyri sviečky reprezentujú štyri týždne adventu. Svetlo je symbolom samotného Krista. Každá nedeľa v období adventu má svoj špecifický liturgický význam. Prvá nabáda na príchod Krista - bedlivosť, druhá je v znamení pokánia – svedectvo Jána Krstiteľa a tretia sa nesie v znamení radosti. Hoci pre advent je typická fialová farba, práve v tretiu adventnú nedeľu, ktorá sa nazýva Gaudete, ju nahrádza ružová. Akoby už táto farba zvestovala a nabádala k oslavám a radosti. Štvrtá adventná nedeľa hovorí o udalostiach bezprostredne pred narodením Ježiša. Adventné obdobie vrcholí vigíliou Narodenia Pána.

Betlehémske svetlo

Betlehémské svetlo znamená božie svetlo, ktoré rozžaruje srdcia kresťanov po celom svete. Tradícia betlehémskeho svetla začala pápežom Urbanom II., ktorému sa zaviazali mladí križiacki rytieri, že prinesú svetlo z Betlehema. Tento zvyk sa od 12. storočia uchováva aj v rodinných kruhoch. Novodobú históriu

betlehémskeho svetla píšeme od roku 1986. Tradíciu obnovili naši susedia Rakúšania – tvorcovia vianočnej televíznej akcie v mestečku Linz na pomoc postihnutým deťom. V Európe sa tento zvyk postupne rozšíril aj do ostatných krajín.

Na Slovensku sa svetlo roznáša od roku 1990. Betlehémské svetlo sa zapáľuje v bazilike Narodenia Ježiša Krista v Betleheme. Roznáša sa po celom svete do rôznych štátov, miest a obcí. Svetlo pri tom putuje z Izraela už od 23. novembra a na Slovensko prichádza okolo 10.-12. decembra. Svetlo roznášajú skauti po celom svete, z vlastnej vôle a božej lásky.

Betlehémské svetlo je boží dar, z ktorého prúdi sila a láska, ktorá nás naplňa v ťažkostiach. Je to svetlo pokoja, nádeje, ľudskej jednoty a lásky. Prichádza k nám cez vianočné sviatky, ale v našich srdciach prúdi stále.

Model lásky a vzor rodiny

Možno sa zdá nadpis trochu máťuci, no je ľahké pochopiť ho. Všetci vieme, že vzorom každej rodiny je alebo by mala byť svätá rodina. Jej najznámejšie vyobrazenie existuje pod názvom Betlehem. Nádherná scénka malého Ježiška v jaslích, obklopeného svätým Jozefom, Pannou Máriou, pastiermi, troma kráľmi a rôznymi zvieratkami. Tento model lásky býva vyrobený z dreva, keramiky, papiera, perníka, ale i piesku, snehu či ľadu. Jeho história siaha do roku 1223, keď ho prvýkrát vyhotovil v jaskyni pri dedinke Greccio v Taliansku ešte nevysvätený František z Assisi. Sem pozval 24. decembra dedičanov zo širokého okolia. Všetci sa prišli pozrieť na výjav práve narodeného Mesiáša. A práve v tú noc sa slúžila vôbec prvá polnočná omša, ktorá sa slávi dodnes. Betlehem sa rozšíril do ľudového prostredia v 18. storočí.

Najväčší pohyblivý Betlehem je na Slovensku, presnejšie v Rajeckej Lesnej. Patrí k najkrajším vyrezávaným modelom vôbec a zachytáva históriu Slovenska, jej jedinečnosť a dôležité miesto viery v nej. Betlehem ukazuje ľuďom v dnešnej dobe atmosféru Vianoc a pripomína im, že práve na Vianoce má byť rodina spolu.

Opýtali sme sa ľudí v našej farnosti

Bližšia sa Vianoce a my sme si pre Vás na úvod nášho vychádzajúceho Trojlístka pripravili anketu na tému vianočných sviatkov. Tú sú odpovede, ktoré sme získali od ľudí z našej farnosti.

“Čo sa Vám najviac páči na vianočných sviatkoch?”

„Na Vianociach je najlepšia rodinná pohoda.“
S., Tvarožná, 26 rokov

„Darčeka sú super.“
N., Tvarožná, 6 rokov

„Najradšej mám prázdniny.“
K., Tvarožná, 11 rokov

„Teším sa na oddych a rodinnú pohodu.“
B., Tvarožná, 59 rokov

„Najradšej mám na Vianociach, vianočnú atmosféru.“
M., Tvarožná, 32 rokov

„Ja mám na Vianociach najradšej rodinnú pohodu, pretože sme celá rodina po kope.“
R., Vlkovce, 13 rokov

„Vianočnú atmosféru, rodinnú pohodu a že mám všetky vnútence po kope.“
M., Vlkovce, 65 rokov

„Na vianočných sviatkoch mám rada rodinnú pohodu, keď je rodina pokope, keď niekomu dokážem vyčariť úsmev na tvári a ak môžem niekoho obdarovať.“

V., Vlkovce, 13 rokov

„Sneh je na Vianociach najlepši.“
S., Hradisko, 15 rokov

„Stavanie snehuliakov, darčeka a koláčiky.“
N., Vlkovce, 4 roky

„Zdravie, lásku, rodinu, pokoj.“
T., Vlkovce, 69 rokov

„Najradšej mám na vianočných sviatkoch rodinnú pohodu.“
A., Vlkovce, 35 rokov

„Najradšej na vianočných sviatkoch mám rodinnú pohodu a to, že som v kruhu najbližších.“

M., Vlkovce, 20 rokov

„Na Vianociach mám najradšej polnočnú svätú omšu. Veľmi teším aj na prázdniny, keď Vianoce sú hlavne o oddychu a je to čas pokoja. Teším sa nato, že môžem byť v kruhu svojej rodiny a obdarovať tých, ktorých mám najradšej a na tu super atmosféru, ktorá Vianoce prináša. Vianoce sú najkrajší sviatok v roku a verím, že to bude super čas.“

T., Vlkovce, 18 rokov

Mikuláš v Hradisku

V nedeľu, 9. decembra zavítal Mikuláš aj do najmenej obce z našej farnosti – do Hradiska. Hneď po svätej omši priniesol deťom balíčky plné sladkostí a tak potešil ich detské srdiečka. Mikuláš si so sebou priniesol aj pomocníkov. Nebeskú stranu zastupovali dvaja milí anjeli a pridali sa k nim aj dvaja neposlušní čerti. Srdečne im ďakujeme a veríme, že Mikuláš príde potešiť deti v Hradisku aj budúci rok.

Mikuláš nielen pre deti

V štvrtok, 6.decembra sa rozhodol Mikuláš aj s dvoma anjelmi a čertmi navštíviť a obdariť nielen deti, ale aj starších ľudí, ktorí už nemajú toľko síl ísť do kostola. Neumožňuje im to ich zdravotný stav alebo žijú úplne sami. Preto chcel Mikuláš potešiť osamelých, vyčariť na ich tvárach úsmev, popriať im krásny advent a zaželať príjemné, ničím nerušené Vianoce. Takto sme im dali na vedomie, že nestratili svoje miesto v tejto obci a že sú stále potrební a dôležití a to nielen v Božom pláne. Tety a ujovia boli prekvapení, keď videli ako do ich domu vchádza Mikuláš s jeho pomocníkmi a mali z toho veľkú radosť. Mali radosť z toho, že ich prišiel niekto pozvudiť, pozdraviť a navštíviť. Mikuláš s jeho družinou mali takisto obrovskú radosť a boli milo prekvapení, že aj jedna jediná návšteva môže vyčariť úsmev na tvári a iskričky v očiach starých ľudí. Starší ľudia cítili, že na nich nik nezabudol a pre mladých to bol krásny zážitok a radosť v srdci. Rozdávali sa baličky, v ktorých bolo ovocie a sladkosti. K tomu bol aj pozdrav z nášho farského spoločenstva Emanuel. Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli a ktorí s láskou tieto baličky plnili. Ich ochota a láska tam určite ostala a odovzdala sa tým, ktorí ju potrebujú. Dostala sa do správnych rúk.

Svätá Katarína Alexandrijská

Svätá Katarína pochádzala z kráľovského rodu a žila v egyptskej Alexandrii na rozhraní 3. a 4. storočia. Jej otcom bol kráľ Kosta. Podľa legendy bola Katarína neobyčajne krásna a vynikala učenosťou. Odmietala každého nápadníka s poznámkou, že svoju ruku dá len tomu, ktorý bude od nej vznešenejší, bohatší a múdrejší. Jedného dňa stretla Katarína na púšti kresťanského pustovníka, ktorý jej povedal, že nájde primeraného ženícha len vtedy, keď uverí v Ježiša Krista. Katarína čoskoro nato prijala krst a pokladala sa za Kristovu nevestu. Onedlho sa v Alexandrii konala obeť na počesť pohanských modiel. Novopokrstená kresťanka odmietla obetovať modlám. Svojou výrečnou obranou kresťanstva sa jej podarilo dostať do úzkych cisára Maxima a obrátiť na kresťanstvo jeho 50 najlepších filozofov, ktorí ju mali usvedčiť z omylov. Cisár Maximus dal všetkých filozofov upáliť a Katarínu vrhol do väzenia, kde bola 11 dní bez jedla a nápoja, podrobil ju bičovaniu, dal ju lámať na kolese, ktoré sa však rozpadlo na kúsky.

Nakoniec jej dal sťat' hlavu. Jej ostatky sa uchovávajú v pravoslávnom kláštore na hore Sinaj. Tradične sa znázorňuje s mečom, palmou, knihou alebo so zlomeným kolesom. Spomíname si na ňu 25. novembra. Katarína, panna a mučenica, patrila v stredoveku po Panne Márii k najuctievanejším sväticiam. Radila sa medzi 14 pomocníkov v núdzi. Je patrónkou vzdelancov a viacerých povolání a stavov (napríklad dievčat, panien, manželiek, učiteľov, študentov). Pobyt v Kostole svätej Kataríny Alexandrijskej v Konej môže byť prosbou o zachovanie viery, čistoty i o vytrvalosť v životných skúškach.

Modlitba ku svätej Kataríne:

Svätá Katarína, naša patrónka, prijmi nás pod svoju ochranu. Panna mocná, vypros nám vytrvalú vieru, aby sme mohli podobne ako ty svedčiť pred ľuďmi o Bohu.

Víkendovka

V našej farnosti sa 16.-18. novembra konala na fare v Spišskej Belej víkendovka. V programe boli zahrnuté chvály vo farskom kostole, sväté omše, prednášky, workshopy, zábava, hry, priateľstvo, láska a takisto aj spoznávanie ľudí, prehlbovanie vzťahov a spoznávanie Boha. Väčšina mladých zistila aký je k životu potrebný Boh a našla zmysel života. Určite to našu farnosť posilnilo a dúfame že ovocie sa ukáže už čoskoro. Pri programe, ktorý bol pripravený pre mladých pomáhali usporiadateľom (Aničke a Martinovi L., pán farár Hagovský i pán farár zo Spišskej Belej) aj dva manželské páry. Pomohli nám v rôznych veciach a vysvetlili ich. Za to im patrí veľká vďaka. Viac o tom ako bolo na víkendovke vám opíšu jej účastníci z našej farnosti:

„Na tejto víkendovke som zažila veľa nových vecí, mám tu krásne zážitky. Všade tu bola Božia prítomnosť a Duch Svätý naplňal naše srdcia. Vrelo odporúčam a teším sa na ďalšiu.“

„Táto víkendovka bola naozaj super! Posunulo ma to v mojej viere znova dopredu. Páčilo sa mi všetko, ale najviac chvály v sobotu večer vo farskom kostole v Spišskej Belej.“

„Na víkendovke sa mi páčilo, že každý si našiel niečo, čo ho bavilo. Mohli sme prežiť niečo prekrásne. Páčilo sa mi hlavne to, že každý horí pre Boha a chce naďalej kráčať za ním. Proste sme mohli spoločne skoro v každom okamihu chváliť Boha.“

„Táto víkendovka sa mi veľmi páčila. Bol to naozaj super čas strávený v spoločenstve. Veľmi sa mi páčili prednášky, lebo som viac spoznal Pána Ježiša. Super boli hry a sobotňajšie chvály a modlitby.“

„Páčilo sa mi, že som mohol vidieť ako sme všetci zapálení pre Boha.“

„Na tejto víkendovke sa mi najviac páčilo to, ako náš Boh pracoval s každým jedným z nás. Že sme si oddýchli a spoznali sa viac, pomáhali si vo všetkom a zažili úžasný čas s Bohom a priateľmi.“

„Mne sa na víkendovke páčili chvály a večerné modlitby, na ktorých som pocítila vnútorné obnovenie. Cítila som ako sa náš Otecko dotýka môjho srdca. Spoznala som nových ľudí, ktorí ma veľa naučili.“

„Vládla tam láska, spolupatričnosť, vzájomné porozumenie, ktoré bolo medzi nami. Úplne skvele strávený čas s ľuďmi, ktorých spája jedno spoločné = BOH.“

Rozhovor s pánom farárom

Kedy ste zistili že sa chcete stať kňazom?

„Prvý raz ma to zaujalo v 6. ročníku a to vďaka dobrým kaplánom.“

Nebáli ste sa že to povolanie bude náročné?

„Mal som obavy.“

Ako spomínate na seminár?

„Veľmi dobre, bolo tam vynikajúco.“

V akých farnostiach ste pôsobili pred tou našou?

„Bol som kaplánom v Kežmarku a v Tvrdošíne, správcom farnosti v Liptovskej osade a teraz som tu farárom.“

Ako hodnotíte našu farnosť po príchode do nej?

„Ja som si tu zvykol, páči sa mi tu a cítim sa tu dobre.“

Čo robíte vo svojom voľnom čase?

„Veľa si píšem s príbuznými cez skype a mám rád knihy.“

Ako vaša rodina prijala rozhodnutie stať sa kňazom?

„Myslím, že rodičov to potešilo.“

Ako by ste ohodnotili toto povolanie teraz?

„Najkrajšie povolanie na svete!“

Prečo by ste odporučili toto povolanie mladým?

„Hlavne kvôli radosti, ktorú človek prežíva pri tejto službe Bohu a ľuďom.“

Robiť ťažké veci

Každý piatok mávame po svätej omši malé stretnutie v sakristii. Na jednom z týchto stretnutí sme hovorili o tom, čo by sme mohli urobiť pre druhých ľudí. Keďže sa blížili Vianoce dohodli sme sa, že potešíme deti, ktoré na Vianoce nedostanú žiadne darčeky. Preto sme sa rozhodli vyrábať zdobené sviečky zabalené v malom obale a malé viazané mašličky v rôznych farbách. Hotové výrobky chceme predávať a výťažok darovať deťom v Kazachstane, ktoré nemajú toľko vecí ako deti na Slovensku.

Na tejto práci sa podieľali všetci členovia nášho spoločenstva. Nebolo to také ľahké ako to na začiatku vyzeralo. Nemali sme na túto prácu veľa miesta a väčšinou sme všetko robili na zemi. Ale pri tejto práci sme mali stále na mysli, že to nerobíme pre seba, ale pre druhých. Preto sme sa všetko snažili urobiť čo najlepšie. Keď sme to nakoniec dokončili, boli sme nadšení z výsledku našej práce, ale hlavne z toho, že sme mohli „robiť ťažké veci“. Veď robiť niečo s láskou pre druhých a nielen pre seba je naozaj ťažká vec.

Generácia KIOBK (Ktorej Ide O Božie Kráľovstvo)

V rámci Týždňa Cirkvi pre mládež bola v utorok 13.11.2012 popradská aréna hneď druhou zastávkou evanjelizačnej cesty projektu GODZONE, ktorý je zastrešený Združením kresťanských spoločností mládeže (ZKSM). Hlavným zameraním projektu GODZONE je evangelizácia mladých na Slovensku. Preto aj poslaním tohto koncertu spojeného nielen s hudbou, ale aj s tancom a rovnako i divadlom, bolo upozorniť mladých na to, že v dnešných dňoch treba bojovať o Božie kráľovstvo viac ako hocikedy predtým. Dôkazom toho boli aj silné svedectvá mladých ľudí o zásadnej zmene v ich životoch po tom, ako sa ich dotkol Boh a ako Ho nechali pôsobiť v problémoch, ktoré oni sami vyriešiť nevedeli.

KIOBK

„Vieme, že tento svet potrebuje počuť silné posolstvo evanjelia a chceme ho priniesť spôsobom, ktorý zasiahne atraktívne, kreatívne a moderne. Chceme spolu budovať generáciu mladých ľudí, ktorým ide o Božie kráľovstvo a zažívať zmenu, ktorú táto generácia prinesie. GODZONE projekt je tu preto, lebo túži motivovať mladých teenagerov a študentov, aby posúvali svoje hranice a prinášali stále viac Božej zóny na Slovensko. Túžime ohlasovať silné posolstvo evanjelia, ktoré tento svet tak žalostne potrebuje.“ predniesol PhDr. ThDr. Ján Buc, PhD., kňaz Katolíckej cirkvi pracujúci s mladežou. Emotívnosť a pravdivosť celého tohto posolstva dotvárala predovšetkým workshopová hudba skupiny eSPé, ktorej členovia majú hlavný podiel na založení projektu GODZONE. Súčasťou koncertu bola, tiež možnosť modlitby a prístúpenie k Sviatosti zmierenia.

Jankin darček

Malá Janka bola veľmi zábavné dieťa. Narodila sa v kresťanskej rodine. Mala troch starších súrodencov Petra, Martina a sestru Kristínu. Keďže bola najmladšia vždy sa jej dostalo najviac pozornosti. Hoci mala už päť rokov, stále sa nevedela vzdať cumlíka. Neraz jej ho mamka ukryla, ale vždy sa malá Janka rozplakala a nakoniec jej mamka cumlík predsa len vrátila. Keď prišli Vianoce malá Janka sa veľmi tešila na darčeky, ktoré jej Ježiško prinesie. Nastal Štedrý večer a celá rodina sa vybrala spolu s Jankou po zasneženej ceste na polnočnú svätú omšu. Bola veľmi pokojná noc a sneh si len tak poľetoval. Keď prišli do kostola všade bola tma. Svietil len veľký vianočný stromček a svetlo pri veľkých vianočných jasličkách postavených pred bočným oltárom. Janka s cumlíkom v ústach obdivovala krásnu vianočnú výzdobu. Po skončení svätej omše sa celá rodina vybrala dopredu k jasličkám, v ktorých ležal malý Ježiško s rozpätými rúčkami. Vedľa jasieľ stála jeho matka Mária, Jozef, pastieri so svojimi ovečkami a traja králi, ktorí sa mu prišli pokloniť a priniesť mu dary. Vtedy mamka povedala Janke: „Pozri títo traja králi prišli z ďaleka, aby sa Ježiškovi poklonili a priniesli mu dary – zlato, kadidlo a myrhu. Ak chceš aj ty by si mu mohla niečo darovať.“ Ale Janka povedala: „Ja teraz nemám nič, čo by som mu mohla dať.“ „Pozri aký je Ježiško maličký. Nemá žiadny cumlík. Ak by si chcela, mohla by si mu dať ten svoj a tebe by sme potom kúpili nový“ – povedala mamka s úsmevom. Janka sa nechcela vzdať svojho cumlíka, ale po chvíli, keď sa zapozerala do Ježiškovej tváre povedala: „Nemám nič čo by som ti dala, ale ak chceš, môžem ti dať môj cumlík, veď ty ho budeš potrebovať viac ako ja“ – povedala malá Janka a položila ho Ježiškovi do jeho malej rúčky. Vtedy sa jej zdalo akoby sa Ježiškova tvár na ňu usmiala. Po ceste domov ju mamka pochválila a malá Janka šla domov plná radosti, že aj ona mohla Ježiškovi darovať niečo na čom jej veľmi záležalo. Vzдалa sa svojho cumlíka a od tej chvíle už žiaden cumlík nepotrebovala.

Tri dary

Keď pastieri odišli a nastalo ticho, Ježiško z jaslí zdvihol hlavu a pozrel sa k dverám. Stojí tam nesmelý, vystrašený chlapec. Celý sa chveje. „Poď bližšie.“ – povie mu Ježiško. „Prečo sa tak bojíš?“ „Neodvážim sa, nemám ti čo dať.“ hovorí chlapec. „Bol by som tak rád, keby si mi niečo daroval.“ – hovorí mu Ježiško. Chlapec sa červená od hanby. „Nemám nič, naozaj. Ak budem niečo mať, darujem ti to. Pozri!“ – ukazuje vrecká svojich zaplátaných nohavíc. Vytiahne iba starý zhrdzavený nožík, ktorý našiel. „To je všetko, čo mám. Ak chceš, dám ti ho.“ „Nie,“ – odpovie Ježiško – „len si ho nechaj. Chcel by som od teba inú vec. Chcel by som, aby si mi dal tri dary.“ „Veľmi rád,“ – hovorí chlapec, - ale čo môžem pre teba urobiť?“ „Prines mi tvoj posledný výkres!“ Chlapec je celý v pomykove, očervenie. Priblíži sa k jasliam, aby Mária a Jozef nepočuli, čo šepká do ucha Ježiškovi: „Nemôžem, môj výkres je príliš škaredý. Nikto ho nechce ani vidieť.“ „Práve preto ho chcem.“ – hovorí Ježiško. – „Musíš mi vždy darovať to, čo druhí neprijímajú, čo sa im nepáči na tebe.“ Ježiško hneď pokračuje: „Chcel by som, aby si mi dal tvoj tanier.“ „Ale rozbil som ho dnes ráno!“ – kótká chlapec. „Práve preto ho chcem. Musíš mi vždy darovať to, čo je rozbité v tvojom živote. Chcem to napraviť.“ „A teraz,“ – nalieha Ježiško – „zopakuj mi odpoveď, ktorú si dal rodičom, keď sa ťa pýtali, ako si rozbil tanier.“ Chlapcova tvár sa zamračí zahanbene skloní hlavu a smutne šepká: „Ja som im klamal. Povedal som, že tanier sa mi vyšmykol z rúk. Ale to nebola pravda. Nahneval som sa. V zlosti som sotil tanier zo stola, padol na dlážku a rozbil sa!“ „Toto som chcel od teba počuť,“ – hovorí Ježiško. „Daj mi vždy to čo je zlé: tvoje klamstvá, nepekne reči, neposlušnosť. Chcem ťa toho zbaviť. Chcem ťa urobiť šťastným. Vždy ti odpustím chyby. Chcem, aby si odtiaľ každý deň prišiel ku mne.“

Ako si pripraviť srdce pre malého Ježiška

Drahé deti!

Každý z nás sa už určite teší na Vianoce. Ale nie každý sa na nich pripravuje tak akoby sa mal. Vianoce nie sú len o darčekom, stromčeku a o koláčoch. Sú hlavne o Ježiškovi. K jeho sviatku by sme mu mali niečo obetovať alebo niečo ho sa zrieknuť. Nemusí to byť nič veľké. Môže to byť úplná maličkosť. Napríklad sa vzdám hier na počítači, podelím sa so sladkosťami alebo len budem počúvať rodičov a pomáhať im. Ježiško príjme všetko čo mu venujete. Buďte vďační za každú chvíľku, ktorú môžete

stráviť s rodinou. Radujte sa spolu s Ježiškom z každej drobnosti, z každého darčeka, ktorý darujete alebo dostanete. Rozdávajte lásku rodičom, kamarátom, súrodencom a povedzte im ako ich máte radi. Hneď ako zacítite teplo pri srdiečku, budete vedieť, že teraz máte pripravené srdce pre Ježiška. Na Vianoce tak nebudete šťastní len vy, ale aj ľudia, ktorým ste pomohli alebo ich nejakou potešili.

Vedomostný kvíz...

alebo poznáme svoje náboženstvo?

1. Výkladom Biblie sa zaoberá:
 - a) Exegéza
 - b) Teológia
 - c) Hebraistika
2. Kresťanský text opisujúci život alebo učenie Ježiša Krista sa nazýva:
 - a) Nový zákon
 - b) Sväté písmo
 - c) Evanjelium
3. Koľko spisov (kníh) obsahuje celá Biblia?:
 - a) 53
 - b) 63
 - c) 73
4. Ktoré dve hlavné časti tvoria Bibliu:
 - a) Tóra a Talmúd
 - b) Starý a Nový zákon
 - c) Genezis a Exodus
5. V akých pôvodných jazykoch bola napísaná Biblia?
 - a) latinčina, arabčina, gréčtina
 - b) latinčina, hebrejčina, gréčtina
 - c) aramejčina, hebrejčina, gréčtina

Zasmejme sa

Zhovárajú sa dvaja chlapci: „Vy sa pred obedom modlíte?“

„Nie, naša mama varí dobre.“

Ide dedo po ceste s kravou a stopuje. Zastaví mu BMW a chlapík sa ho pýta:
 - Dedo čo sa stalo???
 - Aľe do dzedziny ďaleko a pešo še mi nechce isc ...
 - No dobre, ale čo s kravou?
 - Uviažeme za guľu a ona pujdze za nami. Dedo sadne do auta a idú. Chlapík zaradí jednotku a pozerá do späťáka - krava ide rýchlym krokom. Dá dvojku - krava kluše 60km/hod, trojku - krava cvála 80km/hod, štvorku - krava beží 100km/hod, päťku - krava šprintuje 120km/hod a žmurká ľavým okom. Chlapík sa pýta:
 - Dedo čo tá krava stále žmurká ľavým okom?
 - BUDZE OBEHOVAC!!!

Z farskej fotogalérie

Celú fotogalériu nájdete na:
<http://tvarozna.fara.sk/fotogaleria>